Тыднёвік Магілёўскі

Тыднёвік Магілёўскі

№ 51 (115) 29 сьнежня 2000 г.-4 студзеня 2001 г. Кошт 50 руб.

Разьвітаньне як надзея на сустрэчу

... Гэтым нумарам газэты мы разьвітаемся з годам, што скончае свой бег праз два дні. Ён быў, гэты год, часам чарговага (здаецца, бясконцага) беларускага выпрабаваньня, якое выпадае ў нашым краі кожнаму пакаленьню. Справа гісторыі выносіць прысуд таму, зь якой адзнакай прайшлі сваю частку нацыянальнага шляху цяперашнія грамадзяне краіны – мы з вамі...

А справай газэты было сумленнае занатаваньне падзеяў і фактаў жыцьця. Гэты апэратыўны, а больш таго, неабыякавы летапіс часу, магчыма, не ва ўсім быў бездакорна дакладным і аб'ектыўным. Але ён быў шчырым, што ў нашых рэальных умовах каштуе нямала.

Асаблівa з улікам таго, што менавіта шчырасьці і сумленьня не стае паводзінам улады і, на жаль, значнай часткі грамадзтва. Адсюль, калі сказаць без глыбокадумных разважаньняў, амаль усе беларускія праблемы, хваробы й ня надта сьветлыя пэрспэктывы...

На парозе новага года, аднак, прынята разважаць пра здабыткі і спадзявацца на лепшае. Такая чалавечая прырода. Праўду сказаць, шмат што добрага адбылося ў сёлетнім жыцьці нават у маштабах краіны, не гаворачы пра асобныя прыватныя радасьці. Так заўсёды было, ёсьць і будзе. Але прафэсія "летапісцаў гісторыі" патрабуе адказнасьці за слова, якое надрукаванае і, магчыма, патраціць калісь на вочы далёкаму цяпер ад нас нашчадку. Хлусіць яму – няёмка і сорамна.

Год быў дрэнным. Беларусь (зразумела, улада, але ж дзе былі ўсе мы?..) зрабіла новыя небясьпечныя саступкі ў незалежнасьці краіны. Далей, чым была 5-6 год таму, адышла ад мэты адраджэньня нацыянальнай сьвядомасьці й культуры. Практычна канчаткова замарозіла эканамічныя рэформы. Зьнішчыла альбо загнала ў падпольле палітычныя і грамадзянскія свабоды. Выкрэсьліла зь сьвядомасьці суайчыньнікаў павагу да правоў чалавека...

Улада займалася і займаецца адным: захаваньнем сваёй улады на карысьць сябе ж самой. А народ уцякае ад гэтай улады ў свае штодзённыя клопаты і турботы, нават не задумваючыся аб тым, што ён – народ – ёсьць тут адзіным гаспадаром.

Усё будзе так як ёсьць цяпер, пакуль грамадзтва таго не зразумее. Шмат якія падзеі 2000 году сьведчаць пра тое, што разуменьне, шырокае і дзейснае, насьпявае. Але пакуль не прыйшло. Не настала. Не зьявілася ў сваім прывабным і пераканаўчым выглядзе.

Аднак адчайвацца і сумаваць з таго ня будзем. Мо й сапраўды новы год прынясе якія добрыя перамены. Мы працавалі дзеля іх увесь папярэдні год. Мы спадзяемся на працяг газэтнага існаваньня ў годзе, які надыходзіць. На сёньняшні дзень перакананасьці ў гэтым, па шчыраму вельмі значных прычынаў, няма. Але надзея ёсьць.

З Новым годам, сябры і паплечнікі!

З новымі надзеямі на сябе ў вытрымцы і добрай руплівасьці.

З новымі сябрамі ў новых шэрагах неабыякавых грамадзянаў, для якіх не пустымі ёсьць словы Бацькаўшчына і Свабода, Дэмакратыя і Прыстойнасьць.

З вольнай Беларусьсю-2001!

Ваш "Тыднёвік"

Дз.АБАДОЎСКІ: АПОШНІЯ ЗЬВЕСТКІ

Вяртаньню ў камэру пярэчаць лекары

На 11-ыя суткі сухой галадоўкі адміністрацыя магілеўскага сьледчага ізалятара №4 прыняла рашэньне зьмясьціць зьняволенага Дзьмітрыя Абадоўскага ў рэанімацыю.

Нагадаем, што сын вядомага ў рэгіёне праваабаронцы Сяргея Абадоўскага больш за паўтары гады ўтрымліваецца пад сьледзтвам і, адпаведна, за кратамі, нягледзячы на тое, што прысуд па яго справе быў адменены.

Дзьмітры лічыць, што яго і сям'ю перасьледуюць не з-за нібыта ўчыненага ім (і недаказанага на судзе) злачынства, а за нежаданую для ўладаў грамадзкую дзейнасьць бацькі і ўласную спрычыненасьць да яе ў часе леташніх "альтэрнатыўных прэзыдэнцкіх выбараў". Зьдзекі, якім ён падвяргаўся за кратамі, вымусілі яго пайсьці на крайнюю меру ў дачыненьні свайго здароўя і, магчыма, жыцьця.

Было нялёгка пераканаць хлопца ў неабходнасьці выхаду з галадоўкі. Яго адвезьлі ў рэанімацыйнае аддзяленьне абласной лякарні, дзе ў наручніках і пад аховай трох міліцыянтаў, як сьведчыць бацька і адначасна ягоны адвакат, падключылі да адпаведнага апарату і праводзяць неабходныя мэдычныя мерапрыемствы.

На сёньняшні дзень рэдакцыя мае зьвесткі аб тым, што адміністрацыя турэмнай установы намагаецца хутчэй вярнуць (яшчэ поўнасьцю бездапаможнага) хлопца ў камэру, аднак лекары пакуль гэтаму пярэчаць.

Тым часам сям'я Абадоўскіх атрымала Ліст падтрымкі ад вядомага расейскага праваабаронцы, дэпутата Дзярждумы Сяргея Кавалёва і ягоных паплечнікаў у справе змаганьня за правы чалавека. Турэмны пакутнік савецкіх часоў за свае дэмакратычныя погляды, С.Кавалёў паведаміў таксама, што будзе імкнуцца скарыстаць трыбуну ДзяржДумы для інфармаваньня расейскай грамадзкасьці аб факце грубага парушэньня правоў чалавека і нормаў гуманнасьці, якія ўчыняюць над беларускім хлопцам Д.Абадоўскім мясцовыя адміністратыўныя органы.

Уласная інфармацыя

ЗА КУЛІСАМІ ПАЛІТЫКІ

Да прабачэньняў не дайшло

У Міністэрстве замежных справаў адбылася сустрэча міністра М.Хвастова з кіраўніком КНГ АБСЭ ў Беларусі Гансам-Георгам Вікам. Як гаворыцца ў паведамленьні для прэсы, "у ходзе сустрэчы... ўвага сп.Віка была зьвернутая на неабходнасьць ажыцьцяўленьня дзейнасьці місіі ў строгай адпаведнасьці з вызначаным ёй мандатам".

Сустрэча двух дыпламатаў праходзіла за зачыненымі дзьвярыма, фактычна тэт-а-тэт. Бакі практычна не камэнтавалі падзею. Пра што дакладна вядома, – амбасадар Вік зьвярнуўся з прапановаю такой сустрэчы яшчэ на па-за мінулым тыдні, падчас актыўнай кампаніі нападкаў у афіцыйных беларускіх СМІ на місію АБСЭ. А згоду на яе міністар даў значна пазьней, менавіта ў той дзень, як да абвінавачваньняў сп.Віка "у падрыўной дзейнасьці" далучыўся з трыбуны паседжаньня "верхняй палаты" Лукашэнка.

Відаць, наверсе ўсё ж вырашылі, што міністру трэба неяк зьмягчыць сытуацыю. Такая практыка, дарэчы, існуе ў нашай краіне ўвесь час: Лукашэнка нападае – міністры атаку вымушаныя прыцішаць.

Чаму ж столькі нападкаў вылілася нядаўна на АБСЭ? Па меркаваньні аглядальнікаў, Лукашэнка ня можа дараваць сп.Віку ягонага адмоўнага стаўленьня да працэсу і вынікаў нашых парлямэнцкіх выбараў. Місія АБСЭ ў сваіх высновах спасылаецца на больш, чым 3 тыс. актаў незалежных назіральнікаў за выбарамі, у якіх адзначаныя грубыя парушэньні без таго недасканалага заканадаўства (дарэчы, улады афіцыйна ніводзін акт не абверглі). А наперадзе ж выбары прэзыдэнцкія...

Тым часам місія АБСЭ ў Менску на 15 студзеня прызначыла афіцыйны прыём з нагоды 25-годзьдзя заснаваньня арганізацыі і свайго трохгадовага знаходжаньня ў Беларусі.

Уладзімер ГЛОД

Кроніка тыдня ад Сымона Глазштэйна

Жыхарам Бабруйску, мажа быць, у наступным годзе пашчасьціць. Верагодна, хутка тут яшчэ адзін мясцовы даўгабуд увойдзе ў карыстаньне. Гаворка ідзе пра мост празь Бярэзіну. Тыя, хто едуць на машыне ў горад і зь яго, ведаюць, наколькі ён патрэбны. Але як і іншыя падобныя будоўлі ў нашай краіне, мост прайшоў праз пакуты "недафінансаваньня", зьмяненьня коштаў матэрыялаў і праекту, перапынкаў у працы і г.д. У выніку тэрміны заканчэньня будоўлі некалькі разоў пераносіліся. Нарэшце абвешчаны апошні, хаця й ня надта дакладны: пачатак новага году.

Кажуць, што грамадзкая думка найлепшым чынам адлюстроўвае, якое месца адводзяць людзі тым ці іншым дзяржаўным інстытутам. Вось красамоўная лічба: паводле сацыялягічнага апытаньня, у нашай вобласьці 22% лічаць, што самыя вялікія ў нас хабарнікі – супрацоўнікі ДАІ. Нямногім саступаюць ім мытнікі і падаткавікі. Верагодна, каб ступень запалоханасьці ў нашым грамадзтве была меншай, "працэнты" былі б вышэйшымі. Аднак не заклікаю да пракурорска-судовага рэагаваньня на грамадзкую думку. А вось задумацца аб тым, што па сутнасьці праваахоўчыя дзяржаўныя інстытуты не карыстаюцца аўтарытэтам і падазраюцца ў карумпаванасьці і несумленнасьці – варта. Не начальству нават, а самому ж грамадзтву, бо ўсё ў краіне (хаця шмат хто ў гэта ня верыць) залежыць ад нас.

Магілёўскія ўлады сарвалі правядзеньне ў горадзе канцэртаў беларускіх рок-гуртоў пад назваю "Вольныя танцы". Проста забаранілі канцэртным залям прадаставіць маладым артыстам арэнду. Каго толькі не прывячаюць у нашым горадзе? Абы толькі не сваіх, не сваё, ня роднае... І пасьля гэтага спадзяюцца, што моладзь будзе гуртавацца вакол улады.

Амаль палова апытаных жыхароў вобласьці не давярае эканамічнай палітыцы Лукашэнкі. У апытаньні ўдзельнічала больш за 1000 чалавек. Год таму падобны недавер выказвала ўдвая менш людзей.

З замілаваньнем чытаю паведамленьні з пасяджэньняў нашых розных выканкамаў. Вось, у гарвыканкаме першы намесьнік яго старшыні Ніканор Міхаловіч паведаміў, што ў сярэдзіне наступнага году заробак магілёўскага рабочага складзе прыкладна 110 тыс рублёў. Такое вось супадзеньне – гэтая лічба поўнасьцю адпавядае абяцаным з высокай трыбуны па 100 даляраў кожнаму. Тое і добра б, каб не разуменьне таго, што цэны і кошт жыцьця зьядуць гэтую сотню – азірнуцца не пасьпееш. Бо ўсё гэта папулізм, а ня вынік рэфармаваньня нашай самай савецкай эканомікі.

У віншаваньнях, якія дзяржаўныя кіраўнікі даслалі энэргетыкам у сувязі зь іх прафэсійным сьвятам, было шмат удзячных словаў. Заслужаных, што й казаць. Аднак было відавочным, што не абыйшлося і без прадуманай лісьлівасьці. Ды й як не падлісьціцца да энэргетыкаў, калі па вобласьці ім вінны мільярды рублёў. Аплочана толькі 70% скарыстанай электрычнасьці і цяпла. Слаўгарад і Клічаў здолелі аплаціць 40%. Аднак гэта вялікае дасягненьне ў параўнаньні з тымі, хто ня плоціць зусім. А такіх нямала.

...Аднак навагоднія ёлачкі там, дзе іх паставяць, будуць сьвяціцца. На гэта, спадзяемся, хопіць і электрычнасьці, і цярпеньня энэргетыкаў. Сустрэнем Год палюдзку!.. Можа й зажывем па-новаму ў трэцім тысячагодзьдзі. Гэтага хачу пажадаць вам, шаноўныя чытачы!

Да сустрэчы – спадзяюся, Сымон Глазштэйн.

Сытуацыя вельмі дрэнная

Меркаваньне наконт беларускіх праблемаў выказала напярэдадні Новага году, у сувязі з заканчэньнем працы над аналітычнай штогадовай справаздачай Freedom House, Аманда Шнэтцэр, якая брала ўдзел у напісаньні разьдзелу пра Беларусь. Незайздроснае меркаваньне, але што зробіш...

– Сытуацыя ў Беларусі вельмі дрэнная. 2000 год быў годам працягу парушэньняў правоў чалавека, працягу старой палітыкі Лукашэнкі. Ёсьць дзьве або тры сфэры, у якіх рэжым Лукашэнкі ня выявіў ніякіх зрухаў да лепшага. Перш за ўсё – гэта палітычныя правы і грамадзянскія свабоды.

Я была ў Беларусі. Гэтая краіна надалей застаецца несвабоднай краінай. Сытуацыя вакол парлямэнцкіх выбараў у кастрычніку была вельмі дрэнная. Апазыцыя і міжнародная супольнасьць спадзяваліся, што абяцаньні Лукашэнкі, зробленыя яшчэ перад выбарамі, будуць выкананыя. Аднак улады нічога не зрабілі. Выбары, такім чынам, не былі ані свабодныя, ані справядлівыя.

Занатаваў Кастусь БАНДАРУК

Перапуд у сур'ёзнай установе

Пачну зь неабходнага тлумачэньня. 9 сьнежня бягучага года Крычаўскае грамадзкае аб'яднаньне "Кантакт-цэнтар" наведалі супрацоўнікі амбасады Злучаных Штатаў Амэрыкі на чале з аташэ па сродках масавай інфармацыі. Дыплматы азнаёміліся з працай аб'яднаньня, з хранալёгіяй перашкодаў з боку мясцовых уладаў у справе рэгістрацыі газэты "Наша думка", а таксама з інфармацыйным рынкам Крычаўшчыны.

Крычаў – горад, але даволі сьціплы. Ён месьціцца далёка ад вялікіх і значных гарадоў, жыве сваім, толькі яму ўласьцівым жыцьцём. Тут няма бараў і рэстаранаў, шыкоўных крамаў і прыватных фірмаў. Тут ва ўсім цудоўна захавалася старое савецкае паняцьце – дэфіцыт.

Крычаўцы цалкам не падобныя на магілёўцаў, а тым больш на менчукоў. Шмат хто жыве натуральнай гаспадаркай. Нібыта гарадзкія жыхары, насамрэч людзі ахвотна вырошчваюць бульбу ды цыбулю, трымаюць парсюкоў ды курэй. Пераважная большасьць тутэйшых жыхароў атрымлівае заробак у памеры 25-40 тысяч рублёў у месяц.

Крычаўцы мала ведаюць пра тое, што творыцца ў сьвеце і глядзяць выключна БТ. Яны палохаюцца NATO і паважаюць "моцную ўладную руку". Яны цалкам залежаць ад мясцовых уладаў і ўраджаю на вартых жалю гародчыках.

Словам, гэта тыповая беларуская правінцыя...

І раптам адбылася абсалютна не характэрная для Ўсходу краіны падзея, падобная маланцы сярод яснага неба. Па шчарбатых і брудных вуліцах горада праехаў бліскучы (і сапраўдны!) "Ford", ды яшчэ зь невядомымі раней нумарамі – дыпляматычнымі. Аўто спынілася каля двух ці трох дамоў. Зь яго выйшлі добра апранутыя людзі, яўна не беларускага паходжаньня, і накіраваліся да дзьвярэй гаспадароў. Заходзілі ў хаты, дзе верагодна мелі гутаркі з жыхарамі...

Усё гэта найбольш усхвалявала гарадзкое аддзяленьне Ўпраўленьня камітэта дзяржаўнай бясьпекі (КГБ), што месьціцца на вуліцы Савецкай. Кіраўнік гэтай установы прыклаў шмат намаганьняў, каб высьветліць: хто, да каго і навошта прыязджаў у ціхі Крычаў. Ён некалькі дзён па тэлефоне турбаваў прадстаўнікоў мясцовых грамадзкіх арганізацыяў: "Хто? Да каго? Навошта? Што вам пра тое вядома?"..

Адное парадавала у гэтай "шпіёнскай гісторыі". Відаць, не хапае ўстанове сваіх асьведаміцеляў. Пры тым, што самы вялікі ў краіне начальнік запатрабаваў ад чэкістаў (у адкрытым эфіры!) "стварыць жорсткі контарразьведвальны рэжым знаходжаньня замежных дыпляматаў у краіне".

А тое раз'езьдзіліся яны па краіне (працягнем думку ад сябе). Турбуюць грамадзтва, адцягваюць ціхія правінцыйныя гарадкі ад мірнай стваральнай працы...

Андрэй КУЗЬМІН

Ёсьць у нас сябры ў Каралеўстве

Віншаваньні з Новым годам адрасаваў Беларусі вядомы ангельскі палітык, лорд Дэйвіс. Вось што ён выказаў:

– Жадаю беларускаму народу шмат лепшую будучыню. Я маю вялікую сымпатыю да беларускага народу, я моцна пранікся яго лёсам. Дарэчы, я маю навіну. У студзені мы фармуем спэцыяльную групу сябраў парлямэнту Аб'яднанага Каралеўства, якая будзе называцца "Сябры Беларусі". Яна будзе складацца зь сябраў абодвух палатаў парлямэнту і абодвух галоўных палітычных партыяў. Як я разумею, мяне запросяць быць старшынём гэтай новай палітычнай групы. Мэта групы – падштурхоўваць нашых калегаў да большага зацікаўленьня праблемамі і будучыняй Беларусі. Такім чынам, я жадаю ўсім беларусам вельмі шчасьлівай будучыні і вельмі спакойнага году.

Паводле інфармацыйных агенцыяў

ЭКАНАМІЧНЫ РОЗДУМ

Рапарты справы не заменяць

З усіх міністэрстваў і ведамстваў, аблвыканкамаў паступаюць пераможныя рэляцыі пра посьпехі ў сацыяльна-эканамічным разьвіцьці. Чаго насамрэч вартыя гэтыя посьпехі, можна бачыць на прыкладзе гэтак званае "стабілізацыі рынку працы".

Гэтая сацыяльна-эканамічная праблема сапраўды вельмі важная для разьвіцьця краіны. Што ж маем? Старшыня камітэту занятасьці пры Міністэрстве працы сп. Ванееў паведаміў, што сёлета па дапамогу ў працаўладкаваньні зьвярталіся 280 тысячаў чалавек. Больш палове зь іх дапамаглі. На сёньня ў краіне беспрацоўных толькі 97 тыс. чалавек (альбо менш за 3% ад эканамічна актыўных насельнікаў краіны). Адным словам – усё добра!..

Але, калі зьвярнуцца не да статыстычных, а да рэальных фактаў, убачым зусім іншую карціну. Паводле дадзеных Канфэдэрацыі прамыслоўцаў і прадпрымальнікаў, на беларускіх прадпрыемствах вельмі распаўсюджаная такая заганная зьява, як схаванае беспрацоўе. Практычна яно шмат гадоў няменшае ад усталяваных 40%.

Ня могуць ня ведаць у камітэце сп. Ванеева і таго, што колькасьць асобаў, ня маючых працы, як мінімум удвая большая (значыць, каля 450 тыс. чалавек). Многія беспрацоўныя не рэгіструюцца з-за шматлікіх штучных прычынаў.

Першая зь іх – дапамога па беспрацоўі складае ў сярэднім 4200 рублёў у месяц, ці меней 3 даляраў. Аднак каб атрымаць нават гэтую дробязь, трэба адпрацаваць некалькі дзён на грамадзкіх працах. І нарэшце, службы занятасьці, як правіла, прапануюць працу з заробкам, значна ніжэйшым за мінімальны спажывецкі бюджэт. Як нармальнаму чалавеку прыняць такую прапанову? Лепш будзе жыць якімі іншымі хітрыкамі, абы не залежаць ад улады...

А ці можна лічыць сытуацыю на рынку працы дасканалай, калі колькасьць працоўных, якія атрымалі сёлета прымусовы адпачынак без захаваньня заробкавай платы (або пры частковым захаваньні) дасягала амаль 200 тысячаў чалавек? Гэта ж практычна – кожны 4-ты працуючы ў краіне!

Не афішуюць кіраўнікі ведамства працы й іншыя негатыўныя зьявы. Напрыклад, нарастае тэндэнцыя, калі ня могуць нікуды ўладкавацца выпускнікі базавых і сярэдніх школаў. Доля асобаў ва ўзросьце 16-29 год сярод афіцыйна ўлічаных беспрацоўных ужо дасягнула 55%. Няма патрэбы казаць, што "маладое беспрацоўе" для любой краіны асабліва небясьпечнае і трывожнае.

Але не для нашых кіраўнікоў. Яны рапартуюць, дасылаюць "наверх" і на адрас грамадзтва пераможныя і супакойваючыя рэляцыі. Ну, і каго ж падманваем?.. Не аналізуючы сумленна год, які завяршаецца, немагчыма палепшыць справы ў годзе надыходзячым. Яго пераможнымі словамі, як гаворыцца, ня возьмеш.

Уладзімер КУЛАЖАНКА

Беларускі Каляндар на 2001 год

Студзень

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Люты

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

Сакавік

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Красавік

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Травень

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Чэрвень

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Ліпень

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Жнівень

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Верасень

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Кастрычнік

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Лістапад

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Сьнежань

Пн	Ат	Ср	Чц	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Галоўныя Хрысьціянскія сьвяты: 6-7 студзеня – Праваслаўныя Каляды; 15 красавіка – Вялікдзень (супадае ў абодвух канфэсіях); 2 лістапада – Дзяды; 24-25 сьнежня – Каталіцкія Каляды.

Галоўныя Беларускія сьвяты: 25 сакавіка – Дзень Волі; 15 ліпеня – Грунвальд; 27 ліпеня – Дзень прыняцьця Дэклярацыі аб дзяржаўным сувэрэнітэце Рэспублікі Беларусі; 8 верасьня – Дзень Беларускай вайсковай славы; 27 лістапада – Дзень Герояў (Слуцкі Збройны Чын).

Нацыянальны Дзень жалобы і смутку – 26 красавіка (Чарнобыль).

ПАВЕДАМЛЯЮЦЬ НАШЫ КАРЭСПАНДЭНТЫ

...з Горак

Мясцовая Асацыяцыя ўстойлівага разьвіцьця правяла чарговую акцыю, прысьвечаную здароваму спосабу жыцьця.

Старшыня савету мэнэджэраў Аляксандар Шчур гутарыў з моладзьдзю аб шкоднасьці паленьня і алькаголю ў зусім незвычайным месцы – трупярні. Прысутныя мелі ўнікальную магчымасьць патрымаць у руках лёгкія курыльшчыка са стажам і пачуць шамаценьне, калі ламаюцца насычаныя смоламі ашклянелыя мікраскапічныя сасуды. Таксама маладыя людзі змаглі параўнаць дэфармаваную печань і сапсаваны мозг п'яніцы з органамі здаровага чалавека.

23 сьнежня ў Горках адбыўся конкурс Дзедаў Марозаў і Сьнягурак. Праз увесь горад парадам прайшлі доўгачаканыя госьці з Поўначы.

Рэакцыя назіраючых за шэсьцем была неадназначная: адны весела ўсьміхаліся, іншыя глядзелі зь вялікай іроніяй. І сапраўды: вельмі жалка выглядалі "гаспадары зімовых сьвятаў". Складалася ўражаньне, што яны сапраўды прыйшлі пешшу аж з Ляпландыі. Можа, таму іх, змучаных, суправаджаў аўтобус, які мае ў горадзе невясёлую назву – катафалк.

Наогул, сэнс гэтага конкурсу застаўся незразумелым для ўсіх, а асабліва для саміх удзельнікаў. Узнагароды, якія заўсёды стымулююць усе спаборніцтвы, арганізатарамі конкурса нават не прадугледжваліся...

Дзьве цёткі ВЕРЫ

...з Шклову

"Магілёўэнэрга" выставіла раёну і асабліва калгасам і саўгасам рахунак на пакрыцьцё запазычанасьці за электрычнасьць.

Яна складае больш за 1 млн. руб. Аднак плаціць гаспадаркам няма чым. Не саступаюць і энэргэтыкі. Як вырашыцца канфлікт, пакуль невядома. А тым часам насьпявае напружаньне ў калідорах бюджэтных арганізацыяў. Служачым ня выплацілі абяцанага авансу. На запыты ў райвыканкам, адтуль сярдзіта адказваюць, што таварыш Агееў (старшыня райвыканкаму) "грошы не выдае".

Пажарная інспэкцыя правяла рэйд па гандлёвых шапіках з мэтай выяўленьня небясьпечных навагодніх забавак.

Інспэктары загадалі тым, хто гандлюе пэтардамі і фэйервэркамі, тэрмінова займець тушыльнікі агню. На тым справа й скончылася.

Аляксандар ШЧАРБАК

НОВЫ ПРАЕКТ БЕЛАРУСКАЙ СЛУЖБЫ РАДЫЁ "СВАБОДА"

Верш на свабоду

На пачатку стагодзьдзя першая беларуская паэтка пісала "Хрэст на свабоду"; у сярэдзіне стагодзьдзя пазыўныя беларускай службы радыё "Вызваленьне" адкрываліся радкамі першага паэта нацыі "Свабоднае слова ты, роднае слова!"

На пачатку новага стагодзьдзя мы зьвяртаемся да нашых слухачоў – усіх, хто даражыць свабодай, любіць вольнае слова: стварыць новую анталёгію вершаў пра свабоду, за якую беларусы змагаліся ў мінулыя вякі, безь якой немагчыма годна ўвайсьці ў XXI стагодзьдзе.

У этэры будуць гучаць толькі новыя творы, напісаныя спэцыяльна для гэтай перадачы. Шліце вашыя вершы на адрас: Менск-5, паштовая скрынка 111, а таксама ў рэдакцыю газэты "Наша Ніва": 220050, Менск, а/с 537. Пазначайце зваротны адрас і тэлефон.

Новыя вершы волі – год 2001-шы, штодня, хвалі "Свабоды".

Беларускія паэты – пра свабоду – на "Свабодзе" – дзеля свабоды.

ЛІСТ ДА БАЦЬКОЎ

"Тут усім на ўсё напляваць..."

Знаёмы чытач газэты паказаў нам ліст ад сына сярэдняга школьнага ўзросту, які праводзіць сьнежань у знакамітым лягеры "Зубронак". Сшыткавы акрушак у клетку на абодвух баках сьпісаны, ня надта роўным і ўпэўненым почыркам, кранальнымі словамі, якія ўсхвалявалі тату з мамай. Аднак нам падалося, што лягерны ліст закране й нашых чытачоў. Бацькі пагадзіліся на ягонае друкаваньне пры ўмове, зразумела, ананімнасьці. Тое й робім (дзе-нідзе расставіўшы знакі прыпынку, зь якімі ў хлопчыка вядавочныя непаразуменьні, і пераклаўшы ліст з расейскай).

"Пішу вам, дарагія родныя, зь піянэрскага лягеру "Зубронак". Першы мой ліст атрымаўся занадта эмацыйным. А зараз эмоцыі ўлягліся. На ўсё можна паглядзець больш спакойна. "Зубронак" можа і лічыцца рэспубліканскім, але на самой справе на тое ня цягне. Умовы пражываньня амаль нулявыя, па меншай меры ў нашым корпусе. Кормяць дрэнна, зрэдку можна зьесьці смажанай каўбасы зь пюрэ. Выжыць можна толькі дзякуючы грошам і краме. Усё вельмі дарага, амаль з кожнай рэчы імкнуцца садраць па максымуму. Школа вельмі строгая, але без прыдзі-

рак. Знаеш, дык знаеш, не – дык не. Усё вельмі проста...

Шмат піянэраў, больш за палову ад усіх. Калі зь імі размаўляеш аб прычыне ўступленьня ў піянэры, яны гавораць, што прычынай зьяўляецца націск з боку школы. Перадавыя піянэры езьдзяць сюды ўжо па 11-му разу. Праўда, для мяне вялікая нечаканасьць – я знайшоў тут аднадумцаў па ідэалёгіі. Многія важатыя за тое ж, што і мы. Хаця тут усім на ўсё напляваць. Цяжка прызнаваць, але гэта так. Шмат выпадковых людзей. Правілы тут дурныя, яўна з часоў піянэраў, калі ўсе без пытаньняў выконвалі ўсё. Цяпер людзі іншыя. Увогуле ўсё весела. Толькі цяжка.

Ліст ваш атрымаў. У мяне адклеіўся бацінак (падэшва), але клею тут не прадаюць.

Я вельмі па ўсіх сумую. І хачу дамоў. У мяне засталося на 12 дзён пяць тысяч. Але мы магілёўскія, мы прарвемся!

14.12. 2000

P.S. Мы занялі 6 месца па брэйну. І 10 месца па "Што? Дзе? Калі?". Сярод 28-мі камандаў.

P.S.S. Вельмі сумую па бабуліных блінчыках".

ЛЕПШАЯ БЕЛАРУСКАЯ ДЗЯСЯТКА 90-Х

Слухай сваё!

Наш аўтар Алесь Асіпцоў прапанаваў "ТМ" зьмясьціць кароткі пералік ці, па-іншаму, гіт-парад 9-ці лепшых на ягоную думку беларускіх музычных гуртоў 1990-х гадоў. Справа ў тым, што рубрыка, якую ён вёў на бачынах газэты на працягу некалькіх месяцаў адыходзячага году, прыцягнула вялікую ўвагу нашых чытачоў, асабліва маладых. Арыгінальнасьць сёньняшняга ж матэрыялу ў тым, што спадар Алесь вырашыў на дзясятае месца нікога ня ставіць. Кожны чытач можа сам для сябе вырашыць, які яшчэ музычны калектыў ён залічыў бы ў першую дзясятку апошняга беларускага дзесяцігодзьдзя. Здаецца, што шмат якія выканаўцы не патрапілі ў гэтыя сьпіс... Але на тое гэта й аўтарскі погляд на тэму – без суб'ектывізму тут не абыйсьціся.

Гурт "ULIS" – легенда беларускага РОК-Н-РОЛу. Ці ня першая рок-н-рольная каманда на Беларусі, якая запісала на пачатку 90-х, яшчэ за савецкім часам, кружэлку "Чужаніца" на тады ўсім вядомай студыі "Мелодия". Несупынныя пошукі й ноўніцтвы ў гучаньні й стылі каманды робяць яе заўжды маладой. За час свайго існаваньня "ULIS" неаднойчы зьнікаў з музычнага алімпу, але нібыта птушка Фэнікс заўжды адраджаўся, неаднойчы зьмяняўся й склад каманды. Кампазыцыя "Радыё Свабода" у выкананьні "ULIS"у сталася гімнам беларускае моладзі 90-х. У нашым гіт-парадзе ULIS прадстаўлены "Пляцам Францыска" з ужо памянёнае кружэлкі "Чужаніца". Гурт "ULIS" і "Пляц Францыска" – на 1-ым месцы нашага гіт-параду.

Гурт "NRM" – Незалежная Рэспубліка Мроя ("Мроя" да 1994 году). Найстарэйшы гурт на Беларусі. Канцэрты гэтае каманды заўжды зьбіралі поўныя залі фэнаў. Бадай, няма больш калектыву на Беларусі, які мае столькі адданых прыхільнікаў сваёй творчасьці. Найвялікшым дасягненьнем музыкаў стаўся "Пашпарт". Гурт "NRM" з "Паветраным Шарам" – 2-ое месца.

Гурт "Новае Неба" – адзіная на Беларусі рок-н-рольная каманда, дзе лідэр жанчына – Кася Камоцкая. Уварваўшыся на рок-н-рольныя абшары Беларусі на пачатку 90-х, "Новае Неба" не расьцярушыла свае набыткі ў часе. Спэцыфічнасьць, адмысловасьць, шчырасьць і прынцыповасьць сталіся візытоўкай каманды. "Новае Неба" першым зь беларускіх гуртоў у 1999 годзе запісала CD – "Cepieliny". У нашым гіт-парадзе "Новае Неба" прадстаўлена песьняй "Ластаўка". Гурт "Новае Неба" з "Ластаўкай" – 3-яе месца.

Гурт "Крама", спадкаемца легендарнае "Бонды", увабраў у сябе традыцыі беларускага рок-н-ролу канца 70-х- пачатку 80-х гадоў. Крэда каманды можна акрэсьліць як рок-н-рол і блюз заўжды. Сымбалям "Крамы" сталася Беларускае Піва. Калі слухаеш каманду, узгадваеш сярэдзіну 90-х – Рок-Купальле зь "Беларускай Маладзёжнай" і адносную заможнасьць тагачаснае Беларусі зь фірмай "Дайнова", фундатара не аднаго моладзевага фэсту па-беларуску. Гурт "Крама" і "Будзь разам з намі" – на 4-ым месцы гіт-параду 90-х.

Гурт "Мясцовы Час" – полацкая каманда, якая на пачатку свае музычнае дзейнасьці сьпявала па-руску. Зрабіўшы некалькі канцэртовых тураў па Беларусі, полацкія музыкі зразумелі сваё бліжэй. У дужа складаных умовах "Мясцовы Час" адваяваў сваё месца пад рок-н-рольным сонцам 90-х. "Мясцовы час" і "Мой дом" – 5-ае месца гіт-параду.

Гурт "Палац". Стараведчына й сучаснасьць, апрацаваны фальклёр і мадэрн – два ў вадным. Рэпрэзэнтантаў беларускае аўтэнтыкі слухаюць усе, іхны стыль выкананьня даспадобы ўсім. Гурт "Палац" са сваім "Кавалём" – 6-ае месца.

Гурт "Крыві". Стыль выкананьня кампазыцыяў спалучае ў сябе электронныя аранжыроўкі з жывым гучаньнем народных мэлёдыяў. Вялікая колькасьць канцэртаў "Крыві" зладзіла за мяжой. Гурт "Крыві" і "За туманам" – 7-ае месца.

Гурт "Троіца" – найменей вядомая каманда на Беларусі, дарэчы, як і сама Беларусь для многіх з нас. Нешта старадаўняе, нешта эўрапейскае, нешта надта блізкае й пакуль незразумелае. Цеплыня й подых таямніцы. Гурт "Троіца" са сваёй "Ягадай" – 8-ае месца.

Гурт "Жыгімонт Ваза". Віртуальнасьць існаваньня каманды ня ёсьць перашкодай да зьяўленьня ўсё новых і новых запісаў. Радыкалізм у вызначэньні ды акрэсьленьні пэўных падзеяў музыкамі часам пужае, але мы – моладзь, таму Жыве Радыкалізм! Гурт "Жыгімонт Ваза" са сваім працоўным месцам на "Камбінаце" – 9-ае месца нашага гіт-параду.

Рэдактар Генадзь СУДНІК

Тыднёвік Магілёўскі

Аналітычна-інфармацыйная газэта. Заснаваная Магілёўскім ГА «КОЛА СЯБРОЎ».

Зарэгістраваная ў Дзяржкамітэце РБ па друку 06.11.1996 г. за № 831.

Штотыднёвік

АДРАС РЭДАКЦЫІ:

212030, г. Магілёў, вул. Першамайская, 6-22.

Тэл./факс: 31-04-15, 22-97-82.

E-mail: krug@user.unibel.by

Інтэрнэт: http://tydniovik.hypermart.net

Газэта надрукаваная афсэтным спосабам у абласной друкарні імя Я.Свярдлова, г. Магілёў, Першамайская 70. Замова 51 Наклад 2000 асобнікаў. Падпісана да друку 28.12.2000 г. а 17.05.